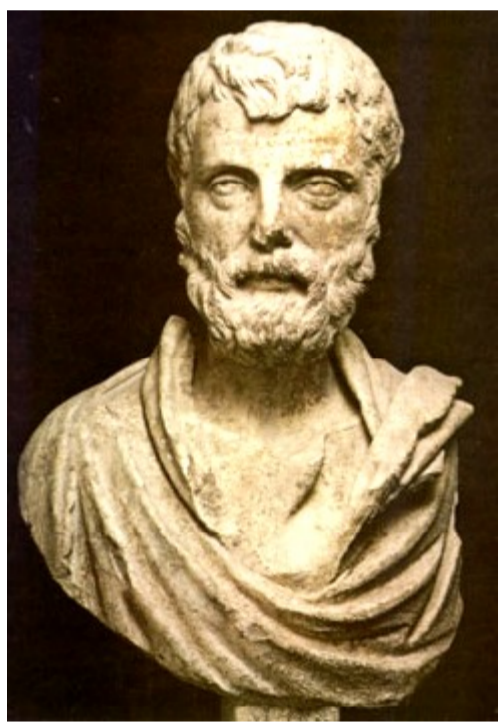

Η ΙΣΤΟΡΙΑ... αλλιώς γράφει ο Γ. Λιάσκος

Ηρώδης ο Αττικός

Μυστήριο τρένο αυτός ο Ηρώδης, ρε παιδάκι μου! Πολύ αμφιλεγόμενη προσωπικότητα! Άμα διαβάσεις βιογραφίες του, νομίζεις ότι αναφέρονται σε διαφορετικά άτομα!

Ρήτορας, σοφιστής, ευπατρίδης, χορηγός κι ευεργέτης! Τ' ακούς αυτά και λες: "Να, ένας σωστός και σοβαρός κύριος"! Διαβάζεις κατόπιν ότι πρόκειται και για ένα κακιασμένο, εριστικό και εκδικητικό δολοφόνο και παιδόφιλο και τα παίζεις εντελώς!

Βέβαια, να λέμε και του στραβού το δίκιο, σαν πολίτης δεν έδωσε δικαίωμα! Αντίθετα! Κόσμησε την Αθήνα του 2ου μ. Χ. αιώνα με μνημεία και γλυπτά που ακόμα και σήμερα εντυπωσιάζουν! Όλα δουλεμένα σε πεντελικό μάρμαρο κι από διάσημους Αθηναίους γλύπτες της εποχής!

Τώρα, αν πράγματι δολοφόνησε την έγκυο γυναίκα του, τη Ρήγιλλα, κι αν είχε παθιασμένες σχέσεις με τα παιδιά του και τους "τροφίμους" του, κάτι, δηλαδή, υιοθετημένους δούλους του, αυτό το γνωρίζει ο ίδιος κι εμάς δε μας αφορά!

Καθότι, "τα εν οίκω μη εν δήμω"!

Ο πατέρας του ο Αττικός είχε κερδίσει τον τζόγκερ της εποχής! Εντάξει, όχι ακριβώς, αλλά είχε βρει έναν αμύθητο θησαυρό τον οποίο στη συνέχεια κληροδότησε στον Ηρώδη! Κι αυτός, έζησε μεν σαν μπέης, αλλά μοίρασε και τον πλούτο του σε έργα κοινής ωφέλειας!

Και τι δεν έγινε! Έπαρχος της Ασίας! Αρχιερέας των Παναθηναίων! Ύπατος!

Και τι δεν άφησε! Το Παναθηναϊκό Στάδιο και το Ωδείο στην Ακρόπολη! Αλλά και σ' άλλες πόλεις, Κόρινθο, Ισθμό, Δελφούς, Ολυμπία, Θερμοπύλες και τα ρέστα, κατασκεύασε μνημεία, αγάλματα, ιαματικά λουτρά και υδραγωγεία!

Στην προσωπική του ζωή, όμως, περίεργα πράγματα! Ολόκληρη η οικογένειά του αλλά και αγαπημένοι του μαθητές πέθαναν πριν από αυτόν! Αυτό που λέμε "θα μας θάψει όλους αυτός"!

Από τα πέντε παιδιά του και τις δυο συζύγους του επέζησε μόνο ο γιος του ο Βραδούας! Ένα παιδί, όνομα και πράγμα! Βραδύνους και δυσλεξικός, είχε δυσκολία στη γραφή!

Κι ο μπαμπάς για να του μάθει την αλφάβητο, έφερε, λέει στο σπίτι 24 παιδάκια που τα ονόματά τους άρχιζαν από ένα γράμμα της αλφαβήτας!

Είχε και τρία υιοθετημένα παιδιά ο Ηρώδαρος, με τα οποία ήταν τρελός και παλαβός! Ο ένας, ο Μέμνων, ήταν μαύρος! Όπα! Κι ο Ηρώδης τον αποκαλούσε χαϊδευτικά "τοπάζι μου"! Ξανά, όπα! Και δος του προτομές κι αγάλματα! Εδώ αρχίζουμε και τα χαλάμε κυρ Ηρώδη!

Ο αγαπημένος του, όμως, ήταν ο Πολυδεύκης! Χαϊδευτικά αυτόνε τον έλεγε Πολυδευκάκο! Ψέμματα! Πολυδευκίωνα! Που είναι, όμως, το ίδιο!

Κι αυτός ο πιτσιρικάς δεν μακροημέρευσε, δυστυχώς! Όπως και οι πιο πολλοί στο περιβάλλον του, έτσι! Πέθανε στα δεκαπέντε του χρόνια κι ο Ηρώδης τρελάθηκε απ' τον πόνο!

Τον θάβει, λοιπόν, σε ηρώο, και διοργανώνει αγώνες στη μνήμη του! Βάζει γλύπτες και αρχιτέκτονες και γεμίζει τον κόσμο με αγάλματα, προτομές, ανάγλυφα και μνημεία!

Ούτε ο Ηφαιστίωνας, ρε φίλε, δεν τιμήθηκε έτσι από τον Αλέξανδρο! Αυτή η αφοσίωση, βέβαια, σχολιάστηκε δυσμενώς από όλους στην εποχή του αλλά και μεταγενέστερα!

Τελικά ο Ηρώδης έφυγε στα 179 μ.Χ. Είχε, πια, μαραζώσει τελείως! Κι δεν είχε μείνει ούτε ένας δικός του να του στήσει κανά άγαλμα, καμιά προτομή, κάτι τέλος πάντων ρε παιδάκι μου!